

III.

Forslag til Lov

om

nogle Dyrtidsforanstaltninger.

(Fremsat i Folketinget den 7. Oktober 1920 af Indenrigsminister *Sigurd Berg*).

§ 1.

Der stilles et Beløb af 500 000 Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Fordeling efter Samraad med begge Tings Finansudvalg blandt Kommuner, der er særlig haardt økonomisk ramte som Følge af Dyrtiden, Arbejdsløsheden eller andre af de nuværende Forhold følgende overordentlige Vanskeligheder.

§ 2.

Saafrømt en Kommune gennem Tilskud til den kommunale Hjælpekasse — eller for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner til saadanne Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette, — eller til anerkendte Sygekasser yder Hjælp til de i Anledning af Dyrtiden vanskeligt stillede Beboere i Tiden fra 1. November 1920 til 31. Marts 1921, er vedkommende Kommune berettiget til at erholde Halvdelen af de saaledes ydede Beløb godtgjort af Statskassen, dog at Statskassens Tilskud højst kan udgøre 1 Kr. pr. Indbygger. Kommunernes Udgifter til nævnte Dyrtidsforanstaltninger maa kun med Samtykke af Indenrigsministeren overstige et Beløb af 2 Kr. pr. Indbygger, og det overskydende Beløb afholdes af Kommunen uden Statsrefusion. Nærværende Bestemmelse berører ikke de gældende Regler om Ydelse af Hjælpekasseunderstøttelse i Tilfælde, hvor de i Hjælpekasselov Nr. 101 af 29. April 1913 opstillede Betingelser er opfyldte, eller om Refusion af Statskassen for saadanne Udgifter.

Pengehjælp ifølge nærværende Lovbestemmelse kan, uanset Bestemmelserne i Enkebørnslovgivningen, tilstaa Personer, som i Henhold dertil faar Understøttelse. Ligeledes kan der ydes Tillæg til løbende Understøttelser af en anerkendt Sygekasse og til Medlemmer af Sygekasser, der under Sygdom modtager Hjælp af Kommunens Kasse i Henhold til Bestemmelserne i Fattiglovens § 63, samt Hjælp til kronisk syge og tilskadekomne, der ikke mere nyder Tilskud af kommunale Midler.

Ved Uddeling af Pengehjælp i Henhold til nærværende Lovbestemmelse er Hjælpekasserne ikke bundne ved Bestemmelserne i Lov Nr. 101 af 29. April 1913, dog at Hjælp ikke maa ydes til Personer under fast Fattigforsørgelse.